

Kameliadamen – København/Hamborg og retur

af Pia Stilling (cand.mag.)

Det var med stor ydmyghed, at Terpsichores udsendte tog til Hamborg for at se John Neumeiers Kameliadamen, danset af hans eget kompagni.

Mange sønderjyder og fynboer tager regelmæssigt til Hamborg for at se ballet her og ser nærmest kompagniet som deres, og her er de på hjemmebane. De ved, hvor de gode pladser er i teatret; de kender listige restauranter og endelig: de kender danserne – deres dansere. Når man som københavnner kommer til Hamborg for at opleve et kompagni, der har international status, og som er verdensberømt for sin kunstneriske chef, er det med ærefrygt. Der er en kosmopolitisk spænding, der følger med noget nyt og anderledes. Det hele begyndte da også allerede uden for teatret, hvor super festklædte teatergæster myldrede til operahuset.

John Neumeier sad på første række, som han gør til alle kompagniets forestillinger, med mindre han ikke befinder sig i landet. Lige så stille gled han ind på sin plads for i pausen lige så umærkeligt at forlade salen. Autografjægere har ikke mange chancer her!

Kameliadamen København versus Kameliadamen Hamborg

Melodramaet om *Kameliadamen* i Hamborg var det samme som i København – og så alligevel ikke. Hamburger Staatsopers scene er bred og åben og egner sig godt til både balscener og intime møder mellem Margueritte og hendes elskede Armand. Jürgen Roses kulisser og overdådige kostumer står på en god måde i kontrast til teatrets enkelhed. Héléne Bouchet dansede Margueritte med en sensualitet, så alle kunne forstå, at mænd ville lægge sig for hendes fødder, uanset hvilke konsekvenser det ville få. Thiago Bordin var med sine sorte krøller og sit smukke ydre en fantastisk Armand og udstrålede lige dele ungdommelig charme, arrogance og uendelig sorg ved tabet af sin Margueritte. Der var et samspil mellem de to, der greb én, og man græd med både Armand, hans fader og Marguerittes kammerpige Nanina, da Margueritte taber kampen mod sin sygdom.

Det Kongelige Teater var heldig at få *Kameliadamen* til København i sæsonen 2011-2012, og John Neumeier var selv i København for at arbejde med danserne.

Kameliadamen blev en dejlig oplevelse, både for så vidt angik dans, historie og ikke mindst vidundersmukke kostumer. Det blev til fortolkning af hovedpartiet som Margueritte af henholdsvis Susanne Grinder og Gudrun Bojesen. Begge danserinder gav stærke bud. Susanne Grinder var florlet, når hun svævede på skuldrene af Alban Lendorf, indtil tuberkulosen tog livet fra hende.

Hvor Susanne Grinders præstation var tydelig både i forelskelse og sygdom, kom Gudrun Bojesens kraft i rollen som det dybe vand helt indefra. Der var ingen tydelig hosten, da sygdommen indhentede hende, og hendes sorg og ydmygelse, da Armand offentligt smider penge efter hende som hån for tidligere ydelser til ham, blev klaret med ét blik. Så var vi med i salen og følte med hende. Denne præstation indbragte da også meget velfortjent Gudrun Bojesen en Reumert som Årets Danser 2013 med følgende motivering fra Reumert komitéen:

”Gudrun Bojesens tåspidser borede sig panisk ned i gulvet, mens hendes gribende Kameliadame prøvede at modstå den unge elsker. Det lykkedes selvfølgelig ikke – og da hun afviste ham, døde hun. Med én håndbevægelse.”

John Neumeier fik nyheden om Gudrun Bojesens Reumert dagen efter uddelingen, og det glædede ham.

”Hun arbejdede virkelig hårdt med den rolle, og jeg tror, det betød et stort skridt i hendes kunstneriske udvikling. Jeg har arbejdet med hende før, men jeg tror, dette parti var helt specielt for hende. Hun engagerede sig på en ganske unik måde.”

I København har man som Københavner hjemmebanefordelen. Vi kender ”vores” dansere og holder af dem. Vi kender de styrker, de hver især har, vi følger den enkelte dansers udvikling, og vi har vores favoritter. Sådan er det nødvendigvis, når man følger et balletkompagni gennem mange år.

Til gengæld er følelsen af en gribende forestilling oplevet i et internationalt danse miljø i udlandet i den grad berusende og kalder på gentagelse.

Kameliadamen. Hamburg Ballett. Koreografi: John Neumeier. Danskere: Thiago Bordin og Silvia Azzoni. Foto: Holger Badekow

Kameliadamen. Den Kgl. Ballet, sæson 2011-2012. Koreografi: John Neumeier. Dansere: Ulrik Birkkjær, Gudrun Bojesen. Foto: Costin Radu

